

2. Зниження здатності аналізувати отриману інформацію;
3. Підвищення сприйнятливості до маніпуляцій та впливу;
4. Зниження коефіцієнту засвоєння знань;
5. Послаблення здатності до співчуття;
6. Швидка стомлюваність;
7. Поверховість знань і суджень;
8. Прокрастинація.

Найчастіше термін кліпове мислення вживають у негативному значенні, указуючи на те, що «кліповість» згубно впливає на сучасне суспільство і є однією з гострих соціальних проблем. Однак все не так однозначно. Кліпове мислення – дуже складне і неодноманітне явище, у якого є як негативні, так і позитивні сторони:

1. Велика інформованість з будь-яких питань;
2. Швидкодія;
3. Багатозадачність;
4. Захист мозку від інформаційного перевантаження

Отже, зовсім не дивно, що в століття соціальних мереж людям легше сприймати інформацію у вигляді картинок, ніж вчитуватися в довгі тексти, сприймати контекст або синтезувати інформацію з уривків. Але необхідно вміти адаптуватися в сучасному світі, не втрачаючи при цьому захоплення і бажання пізнавати і аналізувати. У зв'язку з вищевказаним з'являється нагальна потреба аналізу впливу новітніх інформаційних технологій на формування особистості і суспільства, в тому числі через призму світоглядних змін.

*Кудря А.,
професор, доктор педагогічних наук Рассказова О.І.
Комунальний заклад
«Харківська гуманітарно-педагогічна академія»
Харківської обласної ради*

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ОБ'ЄДНАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ ТА СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ

Уже минуло п'ять років з моменту укладення рішення МОНу про поєднання соціальної роботи та соціальної педагогіки. За цей проміжок часу вже можна оцінити недоліки та переваги даного рішення, зробити певні висновки стосовно його ефективності та доцільності.

Соціальна робота та соціальна педагогіка мають певні відмінності, як в теоретичній так і в практичній частині. Для оцінки доцільності об'єднання цих двох галузей науки, давайте більш ретельно розглянемо їх.

Узагальнюючий аналіз поглядів вчених І. Зверєвої, Л. Ковальової,

С. Хлебніка та інших свідчить, що соціальний педагог - це спеціаліст, зайнятий у сфері соціально-педагогічної роботи, що здійснює соціальний захист дітей та створює умови для їх розвитку і соціалізації. Відзначимо, що згідно Закону України «Про соціальні послуги», соціальний працівник – це професійно підготовлений фахівець, що надає соціальні послуги. Тобто, соціальна педагогіка більш націлена на роботу в освітніх осередках з неповнолітніми, що потребують або, можливо, будуть потребувати допомоги і підтримки у процесі соціалізації, а соціальна робота – більш зосереджена на діяльності, де об'єктом виступає будь-яка людина або соціальна група, що потребує соціальної допомоги і підтримки.

Програма підготовки фахівців двох зазначених спеціальностей також має свою специфіку. Методи та форми соціального виховання, педагогічний характер ведення роботи властивий соціальній педагогіці. Методи та форми групового та індивідуального втручання, соціологічний характер ведення роботи, відповідно властиві соціальній роботі. Навіть деякі заклади вищої освіти продовжують практику підготовки окремо соціальних педагогів та соціальних працівників за різними освітньо-професійними програмами.

Центри зайнятості населення в свою чергу також розділять ці дві посади, що вказує на те що, лише на законодавчому рівні соціальна педагогіка та соціальна робота об'єднані МОН України в одне ціле. Практична сторона реалізації рішення МОНу поступово впроваджується в освітню та трудову сферу України. Виникнення труднощів на цьому шляху, пояснюється відсутністю попередніх дій, які б підготували дві різні спеціальності до об'єднання. Тому, на сьогоднішній день існує певний розрив між законодавчою та виконавчою стороною прийнятого у 2015 році рішення МОНу, що вказує на недоліки взаємодії міжрівневої системи управління у вирішенні даного питання.

Отже, рішення МОНу прийняте у 2015 році про поєднання соціальної роботи та соціальної педагогіки, на нашу думку, не можна вважати доцільним, бо в результаті переваги даного рішення, не перекривають недоліків. Серед переваг варто відмітити: розширення повноважень соціального працівника, його активне залучення до освітньої сфери. Серед недоліків: виникнення потреби в перепідготовці (перекваліфікації) кадрів, низька компетентність та недостатність практичного досвіду соціальних працівників в освітній сфері.